

CHUYỆN TÌNH LAN VÀ ĐIỆP

**Dù sỏi đá cũng sẽ rơi nước mắt
Khi nghe chuyện tình của Điệp và Lan
Một cuộc tình buồn, dang dở trái ngang
Của thôn nữ mang tên loài hoa đẹp**

**Từng thệ ước sẽ kết duyên cùng Điệp
Duyên nợ bất thành, cung đàn lỗi nhịp
Điệp phụ tình Lan, cưới vợ giàu sang
Lan tuyệt vọng, gởi thân vào cửa Phật.**

**Mượn kệ kinh để quên chuyện trái ngang
Ly dị vợ, Điệp tìm đến gặp Lan
Để phân giải nỗi oan vì quan Phủ
Ép duyên chàng cho con gái chữa hoang.**

**Lan quét lá, cổng chùa đang đóng chặt
Điệp kéo giầy chuông, xin Lan mở cổng
Trông thấy Điệp, Lan vô cùng xúc động
Cắt đứt giầy chuông, quay gót vào chùa.**

**Lan khóc, như chưa bao giờ được khóc
Bỏ uống, không ăn, Lan lâm bệnh trọng
Điệp giả nhà sư, vào gặp thăm Lan
Thấy người yêu nằm bất động, mê man**

**Trong vô thức vẫn gọi tên "Anh Điệp"!
Hai dòng lệ ứa, khi còn thêm thiếp
Từ già đời, Lan vĩnh viễn ra đi
Trước mắt Điệp đất trời như sụp đổ.**

**Hồi chuông chùa ngân vang ra tận phố
Đưa tiễn hồn Lan vào cõi hư vô
Kết thúc cuộc tình trái ngang, dang dở
Của đóa Lan tàn, và xác bướm khô.**

Trần Gò Công/Lão mã Sơn.